

глеждат сиянието на последната родова вечност и далечна синева. Другите ги гледат и се дивят на лудостта и усилията им, защото не виждат слънцето към което гения протяга ръце с усмивка на уста.

Ала взрем ли се в живота и на обикновенните хора, ще видим, че всеки е велик във своята област на дейност, защото всеки има свой идеал през живота си. — Нима скъперника е по-малко мъченик от Христа?

Христос бе разпнат от хора само един път, а скъперника сам себе разпъва на кръст цял живот. До като Христос спеше за всичко, а живееше за добруването на хората, скъперника спи за всичко, а живее само за парите.

„Разни хора, разни идеали!“

Между Христа и скъперникът има милиони хора с милиони идеали, които служат на общотворческия земен идеал. Ако пътищата им се срещат и носителите им влизат в жестока борба, това не значи, че те немаат едно назначение.

Преди да разберем същината на божествената заплата, нека се помъчем, да покажем, защо едни хора цял живот хленчат неудостоени с такава. Тези хора са наистина наказани, но не от Бога, а от себе си. Ето защо те не се страхуват от задгробният ад, че земния за тях е по-жесток.

Те живеят без посоки. Трескотията на движението по пътя към вечността им отнема сладкия сън на живота. За тях нема ослепителна светлина на жадуван идеал, за тях нема притегателна сила до страшния път, за това в най-големата му стръмнина те изгубват вяра в смисъла на житейските страдания, лишават се от упорна воля и спират.

Но спира ли се движението по пътя към вечността! Такаъв човек бива веднага изтласкван в страни. И, като не може да заеме вече местото си, а и никой не остъпва своето, той остава в страни на пътя — само да гледа, само да завижда, само да се кае, само да охка, само да хленчи.

Нешасти са и тия хора, идеалите на които живеят в стомаха. Там те растат и все растат до като спукат мръсната си къща.

Щастливи са ония хора, идеалите на които ги приспиват за всичко друго в света. Те са борци в сладък сън. Хората ги наричат юнаци, герои, мъченици, пророци... боговете неуморно и упорито следват своя път, никому незавиждат че никого не виждат.

Три млади сестри — три хубави — богини придружават щастливеца на земята, който язди едно грозно магаре.

Най-възрастната с белоснежния си показалец винаги со-